

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Chilimar Tihon, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Chilimar Tihon împotriva Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice cu privire la anularea pct. 5 din ordinul nr. 24-P din 24.02.2014, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 16 septembrie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 10.10.2014, reclamantul Chilimar Tihon s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice, solicitând anularea pct. 5 din ordinul nr. 24-P din 24.02.2014 prin care a fost concediat, restabilirea la locul de muncă în funcția de profesor universitar, încasarea de la pârât a salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 30.08.2012, prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei și cheltuielile de executare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin pct. 5 al ordinului Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice nr. 24-P din 24.02.2014 „Cu privire la personal” a fost concediat din funcția de profesor universitar în baza art. 86 alin. (1) lit. z) și art. 301 alin. (1) lit. c) din Codul Muncii. De asemenea, prin ordinul nr. 24-p din 24.02.2014, a fost anulat ordinul Academiei nr. 56-P din 17.05.2013 și revocate ordinele Academiei nr. 110-P din 30.08.2012 și nr. 118-P din 13.09.2012.

Afirmă că, prin ordinul nr. 24-P din 24.02.2014 practic a fost restabilit în funcție la data de 24.02.2014 (fiind concediat ilegal anterior prin ordinele Academiei nr. 110-P din 30.08.2012 și nr. 118- P din 13.09.2012) și concediat în aceeași zi.

Indică că ordinul de concediere nu i-a fost adus la cunoștință la data eliberării din serviciu nici ulterior.

Invocă că concedierea sa din funcție s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art. 87 alin. (2) din Codul Muncii. Personal este membru al Comitetului sindical al Academiei și potrivit prevederilor legale menționate, concedierea persoanei alese în organul sindical și neeliberate de la locul de muncă de bază se admite cu respectarea

modului general de concediere și doar cu acordul preliminar al organului sindical al cărui membru este persoana în cauză.

Mai indică reclamantul că, fiind concediat ilegal din funcție i-au fost cauzate prejudicii patrimoniale și morale considerabile. Prejudiciul patrimonial este echivalent cu salariul mediu lunar de care a fost privat pe perioada absenței forțate de la serviciu, începând cu data de 30.08.2012 și prejudiciul moral este echivalent cu 10 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19.12.2014, acțiunea înaintată de către Chilimar Tihon a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a conchis că cerința reclamantului privind anularea pct. 5 din ordinul nr. 24-P din 24.02.2014 este neîntemeiată, deoarece la data eliberării din funcție prin ordinul nr. 24-p din 24.02.2014 Chilimar Tihon avea numită și plătită pensia atât în Republica Moldova cât și în Republica România, iar pretențiile privind restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu lunar, prima instanță le-a respins datorită legăturii lor juridice, deoarece constituie pretenții complementare celei principale de anulare a ordinului de concediere.

La 17.01.2015, Chilimar Tihon a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, cerând casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2015 s-a respins apelul declarat de către Chilimar Tihon și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19.12.2014.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Chilimar Tihon a înaintat cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16.09.2015 și a hotărârii Judecătoriei sect. Buiucani, mun. Chișinău din 19.12.2014, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 16.09.2015 a fost recepționată de către recurent la data de 01.10.2015. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 02.12.2015 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 29.03.2016, Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice a depus referință prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de către Chilimar Tihon.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Chilimar Tihon asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Chilimar Tihon ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Chilimar Tihon se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea